EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 6.3.2019
COM(2019) 97 final

2019/0053 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

milles käsitletakse Euroopa Liidu nimel Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlikus kalandusorganisatsioonis võetavat seisukohta ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 9784/17

SELETUSKIRI

1. KAVANDATAV REGULEERIMISESE

Käesolevas ettepanekus käsitletakse otsust, millega määratakse kindlaks liidu nimel Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni (SPRFMO) koosolekutel võetav seisukoht ajavahemikuks 2019–2023 seoses kaitse- ja majandamismeetmete kavandatud vastuvõtmisega.

2. ETTEPANEKU TAUST

2.1. Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsioon

Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooniga (SPRFMO konventsioon) püütakse SPRFMO asutamise kaudu tagada konventsiooni alal kalavarude pikaajaline kaitse ja säästev kasutamine. Konventsioon jõustus 24. augustil 2012.

Liit on SPRFMO osaline, olles ratifitseerinud konventsiooni vastavalt nõukogu otsusele 2012/130/EL[1].

2.2. SPRFMO komisjon

SPRFMO komisjon on SPRFMO konventsiooni alusel asutatud organ konventsiooni ala kalavarude majandamiseks ja säilitamiseks. Komisjon võtab vastu kaitse- ja majandamismeetmeid, et tagada tema pädevusvaldkonda kuuluvate kalavarude pikaajaline kaitse ja säästev kasutamine.

SPRFMO komisjoni liikmena on liidul osalemis- ja hääletamisõigus. SPRFMO komisjon teeb oma otsused tavaliselt konsensuse alusel. Komisjon võib aga otsuseid vastu võtta oma liikmete kolmeneljandikulise häälteenamusega, välja arvatud juhul kui SPRFMO konventsiooniga nähakse sõnaselgelt ette konsensus.

2.3. SPRFMO komisjoni otsused

SPRFMO komisjon on volitatud vastu võtma tema pädevusvaldkonda kuuluvate kalavarude kaitse- ja rakendusmeetmeid ning need on lepinguosalistele siduvad.

SPRFMO konventsiooni artikli 17 lõike 1 kohaselt jõustuvad meetmed 90 päeva pärast kuupäeva, mil SPRFMO lepinguosalisi neist teavitab. Kui SPRFMO komisjoni liige esitab 60 päeva jooksul alates otsusest teavitamisest sellele vastuväite, ei muutu otsus kõnealuse liikme suhtes siduvaks vastuväite ulatuses. Vastuväite esitamisel moodustatakse 30 päeva jooksul alates vastuväite esitamise aja lõpust selle läbivaatamisrühm, mis võtab vastuväite kohta vastu otsuse.

3. LIIDU NIMEL VÕETAV SEISUKOHT

Liidu nimel piirkondlike kalandusorganisatsioonide aastakoosolekutel võetav seisukoht kujundatakse praegu kaheastmelist lähenemisviisi kasutades. Nõukogu otsuses sätestatakse mitmeks aastaks liidu seisukohaga seotud põhimõtted ja tegevussuunad ning seejärel

[1] Nõukogu 3. oktoobri 2011. aasta otsus 2012/130/EÜ Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel heakskiitmise kohta (ELT L 67, 6.3.2012, lk 1).

kohandatakse seda seisukohta igaks aastakoosolekuks komisjoni mitteametlike dokumentidega, mida arutatakse nõukogu vastavas töörühmas.

SPRFMO puhul rakendatakse kõnealust lähenemisviisi nõukogu 30. mai 2017. aasta otsusega 9784/17, millega kehtestatakse liidu seisukoht SPRFMOs ajavahemikul 2017–2021. Otsus sisaldab üldpõhimõtteid ja -suuniseid, kuid selles võetakse võimalikult suures ulatuses arvesse ka SPRFMO eripärasid. Lisaks on selles sätestatud standardprotsess, mille alusel määratakse liikmesriikide nõudmisel kindlaks liidu seisukoht aastate kaupa.

Otsusega 9784/17 ei nähta ette, et liidu seisukohta SPRFMOs vaadataks läbi enne 2022. aasta aastakoosolekut. Valdava enamiku nõukogu otsustest, millega kehtestatakse liidu seisukoht erinevais piirkondlikes kalandusorganisatsioonides, mille lepinguosaline ta on, läbivaatamise tähtaeg on enne kõnealuste piirkondlike kalandusorganisatsioonide 2019. aasta koosolekuid. Seetõttu on liidu poolt kõigis piirkondlikes kalandusorganisatsioonides võetavate seisukohtade ulatuslikumaks ühtlustamiseks ja läbivaatamismenetluste ajastuse sünkroniseerimiseks asjakohane esitada liidu poolt SPRFMOs võetava seisukoha muutmise ettepanek ajavahemikuks 2019–2023 ja seega asendada otsus 9784/17.

Otsusega 9784/17 integreeriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013[2] sätestatud uue ühise kalanduspoliitika põhimõtted ja tegevussuunad, võttes arvesse ka eesmärke, mis on sätestatud komisjoni teatises ühise kalanduspoliitika välismõõtme kohta[3]. Lisaks kohandati sellega liidu seisukohta Lissaboni lepingu suhtes.

Käesoleva läbivaatamise käigus võetakse seoses kalapüügimõjuga arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa strateegia plasti kohta ringmajanduses“,[4] liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning Euroopa Komisjoni ühisteatist „Rahvusvaheline ookeanide majandamine: Ookeanide tulevikku hõlmav kava“[5] ja nõukogu järeldusi kõnealuse ühisteatise kohta[6].

4. ÕIGUSLIK ALUS

4.1. Menetlusõiguslik alus

4.1.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikes 9 on sätestatud, et nõukogu võtab komisjoni [...] ettepaneku põhjal vastu otsuse, millega „[…] kehtestatakse lepingus sätestatud organis liidu nimel võetavad seisukohad, kui asjaomasel organil tuleb vastu võtta õigusliku toimega akte, välja arvatud õigusaktid, millega täiendatakse või muudetakse lepingu institutsioonilist raamistikku.“

„Õigusliku toimega aktid“ hõlmavad õigusakte, millel on õiguslik toime kõnealust asutust reguleeriva rahvusvahelise õiguse eeskirjade alusel, ja akte, mis ei ole rahvusvahelise õiguse

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

[3] KOM(2011) 424, 13.7.2011.

[4] KOM (2018) 28 final, 16.1.2018.

[5] JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

[6] 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

kohaselt siduvad, kuid mis „võivad otsustavalt mõjutada ELi seadusandja poolt vastu võetud õigusaktide sisu[7]“.

4.1.2. Kohaldamine käesoleval juhul

SPRFMO komisjon on lepinguga, st SPRFMO konventsiooniga ettenähtud organ.

Aktidel, mida SPRFMO komisjoni kutsutakse üles vastu võtma, on õiguslikud tagajärjed. Vastavalt SPRFMO konventsiooni artiklile 17 on kavandatud aktid rahvusvahelise õiguse raames siduvad ning neil võib olla otsustav mõju ELi õigusaktide sisule, sh:

- nõukogu määrusele (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks[8];
- nõukogu määrusele (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks[9]; ning
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrusele (EL) 2017/2403, milles käsitletakse välispüügilaevastike jätkusuutlikku majandamist[10].

Kavandatavate aktidega ei täiendata ega muudeta SPRFMO konventsiooni institutsioonilist raamistikku.

Seega on kavandatud otsuse menetlusõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 218 lõige 9.

4.2. Materiaalõiguslik alus

4.2.1. Põhimõtted

ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohaste otsuste materiaalõiguslik alus sõltub eelkõige selle kavandatava õigusakti eesmärgist ja sisust, mille kohta liidu nimel seisukoht võetakse. Kui kõnealuse aktiga taotletakse kaht eesmärki või reguleeritakse kaht valdkonda ning üht neist võib pidada peamiseks või ülekaalukaks, samas kui teine on kõrvalise tähtsusega, peab ELi toimimise lepingu artikli 218 lõike 9 kohasel otsusel olema üksainus materiaalõiguslik alus, st peamise või ülekaaluka eesmärgi või valdkonna tõttu nõutav õiguslik alus.

4.2.2. Kohaldamine käesoleval juhul

Kavandatud akti põhieesmärk ja sisu on seotud kalandusega. Käesolevas seisukohas kajastatavate põhimõtete kehtestamise õiguslik alus on määrus (EL) nr 1380/2013.

Seepärast on kavandatud otsuse materiaalõiguslik alus ELi toimimise lepingu artikli 43 lõige 2. Otsusega asendatakse otsus 9784/17.

4.3. Kokkuvõte

Kavandatud otsuse õiguslik alus peaks olema Euroopa Liidu lepingu artikli 43 lõige 2 koostoimes ELi toimimise lepingu artikli 218 lõikega 9.

---

7 Euroopa Kohtu 7. oktoobri 2014. aasta otsus kohtuasjas Saksamaa *vs.* nõukogu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punktid 61–64.

8 ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

9 ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.

10 ELT L 347, 28.12.2017, lk 81.

2019/0053 (NLE)

Ettepanek:

NÕUKOGU OTSUS,

milles käsitletakse Euroopa Liidu nimel Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlikus kalandusorganisatsioonis võetavat seisukohta ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 9784/17

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2 koostoimes artikli 218 lõikega 9,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Liit sõlmis nõukogu 3. oktoobri 2011. aasta otsusega 2012/130/EL[11] Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooni (edaspidi „SPRFMO konventsioon“), millega loodi SPRFMO komisjon.

(2) SPRFMO komisjon vastutab SPRFMO konventsiooni eesmärkide saavutamiseks kaitse- ja majandamismeetmete vastuvõtmise eest. Sellised meetmed võivad muutuda liidule siduvaks.

(3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013[12] on sätestatud, et liit tagab selle, et püügitegevus ja vesiviljelus on keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlikud ning neid majandatakse sellisel viisil, mis on kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja tööhõivealase kasu saavutamise ja toiduvarude kättesaadavuse toetamise eesmärkidega. Samuti on selles sätestatud, et liit kohaldab kalapüügi majandamise suhtes ettevaatusprintsiibil põhinevat lähenemisviisi ning ühise kalanduspoliitika eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste elusressursside kasutamise kaudu taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid tasemetel, mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid. Lisaks on selles sätestatud, et liit võtab parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal kalavarude kaitse- ja majandamismeetmed, toetab teaduslike nõuannete ja teadmiste edasiarendamist, tagasiheite järkjärguliseks lõpetamiseks ja edendab püügimeetodeid, mis aitavad kaasa selektiivsemale kalapüügile, soovimatu saagi võimalikult suurele vältimisele ja vähendamisele ning sellisele kalapüügile, millel on väike mõju mereökosüsteemile ja kalavarudele. Lisaks on määruses (EL) nr 1380/2013 konkreetselt sätestatud, et liit kohaldab neid eesmärke ja põhimõtteid oma kalandusalastes välissuhetes.

(4) Vastavalt liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ning Euroopa Komisjoni ühisteatisele „Rahvusvaheline ookeanide majandamine: meie ookeanide

[11] Nõukogu 3. oktoobri 2011. aasta otsus 2012/130/EÜ Vaikse ookeani lõunaosa avamere kalavarude kaitse ja majandamise konventsiooni Euroopa Liidu nimel heakskiitmise kohta (ELT L 67, 6.3.2012, lk 1).

[12] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

tulevikku hõlmav kava“[13] ja nõukogu järeldustes kõnealuse ühisteatise kohta[14] sätestatule on liidu poolt kõnealustel foorumitel võetud meetmete hulgas kesksel kohal selliste meetmete edendamine, millega toetatakse ja suurendatakse piirkondlike kalandusorganisatsioonide tõhusust ning vajaduse korral parandatakse nende juhtimist.

(5) Komisjoni teatises Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa strateegia plasti kohta ringmajanduses“[15] viidatakse konkreetsetele meetmetele, mille eesmärk on vähendada plasti- ja merereostust ning samuti püügivahendite merel kaotamist või sinna jätmist.

(6) On asjakohane kindlaks määrata seisukoht, mis võetakse liidu nimel SPRFMO komisjoni koosolekutel ajavahemikuks 2019–2023, kuna SPRFMO kaitse- ja täitemeetmed on liidu jaoks siduvad ja võivad otsustavalt mõjutada liidu õiguse sisu, nimelt nõukogu määrust (EÜ) nr 1005/2008,[16] nõukogu määrust (EÜ) nr 1224/2009[17] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/2403[18].

(7) Nõukogu otsusega 9784/17 ei nähta ette, et liidu seisukohta SPRFMO komisjonis vaadataks läbi enne 2022. aasta aastakoosolekut. Valdava enamiku nõukogu otsustest, millega kehtestatakse liidu seisukoht erinevais piirkondlikes kalandusorganisatsioonides, mille lepinguosaline ta on, muutmise tähtaeg on enne kõnealuste piirkondlike kalandusorganisatsioonide 2019. aasta koosolekuid. Seetõttu on liidu poolt kõigis piirkondlikes kalandusorganisatsioonides võetavate seisukohtade ulatuslikumaks kooskõlastamiseks ja muutmisprotsessi ühtlustamiseks asjakohane esitada nõukogu otsuse 9784/17[19] muutmise ettepanek ja see kehtetuks tunnistada, asendades selle uue otsusega ajavahemikuks 2019–2023.

(8) Arvestades kalavarude muutuvat iseloomu SPRFMO konventsioonialas ja sellest tulenevat vajadust võtta liidu seisukohas arvesse uusi arenguid, sealhulgas uut teaduslikku ja muud asjakohast teavet, mis esitatakse enne SPRFMO komisjoni koosolekuid või nende käigus, tuleks kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artikli 13 lõikes 2 sätestatud liidu institutsioonide vahelise lojaalse koostöö põhimõttega kehtestada 2019.–2023. aastaks menetlused liidu seisukoha iga-aastaseks täpsustamiseks,

---

13 JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

14 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

15 KOM (2018) 28 final, 16.1.2018.

16 Nõukogu määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

17 Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

18 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2403, milles käsitletakse välispüügilaevastike jätkusuutlikku majandamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1006/2008 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 81).

19 Nõukogu 30. mai 2017. aasta otsus, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu nimel Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlikus kalandusorganisatsioonis (SPRFMO) võetav seisukoht ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta otsus Vaikse ookeani lõunaosa piirkondlikus kalandusorganisatsioonis vastuvõetava liidu seisukoha kehtestamise kohta.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Liidu nimel Vaikse ookeani lõunaosa piirkondliku kalandusorganisatsiooni (SPRFMO) komisjoni koosolekutel võetav seisukoht on esitatud I lisas.

Artikkel 2

SPRFMO komisjoni koosolekutel võetava liidu seisukoha iga-aastane täpsustus tehakse vastavalt II lisale.

Artikkel 3

Nõukogu annab I lisas esitatud liidu seisukohale hinnangu ja vajaduse korral vaatab selle komisjoni ettepaneku põhjal läbi hiljemalt SPRFMO komisjoni 2024. aasta koosolekuks.

Artikkel 4

30. mai 2017. aasta otsus 9784/17 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 5

Käesolev otsus on adresseeritud komisjonile.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja